

Virtutes earumque actiones, & in universam bona & rectè facta in modo (mediocritate centri instar habente) sunt posita,

E. Virtutes, earumque actiones, & in universam bona & rectè facta sunt æqualia.

Porro idem μεταλαμβανόμενον inductione præcipuarum virtutum cardinalium, quas Stoici constituebant, probat, inquit: *Nec temperante temperantior, nec forti fortior, nec sapiente sapientior potest fieri.* Idcirco *nec bono melior*: atque ita pares sunt virtutes. Ex hoc μεταλαμβανόμενον, tanquam ex hypothesi, sequitur ὅ ἐξ ἀρχῆς, *Vitia & peccata esse æqualia.* Quandoquidem si una contrariarum qualitatuum non est capax τὸ μέλλοντος ἢ ἡρώδους, neque etiam altera illud recipiet. Hinc Cicero: *I. c. Quoniam pares virtutes sunt: rectè etiam facta, quando à virtutibus proficiuntur, paria esse debent: Itemque peccata, quoniam ex vitiis manant, sint æqualia necesse est.* Virtutis autem & rectè factorum nomine non tam τὰ καθήκοντα, quam τὰ καλοῦ καὶ αἰσθητά Stoici intelligunt, ut Hieron. Wolffius ad illum locum annotavit.

XIII. Aliud exemplum Syllogismi κατὰ μέλην Jacobi Schegkii verbis exhibebimus. Ita autem ille Commentar. in I. Prior. XXX. p. 253. *Si παραδοξότερον & durius videatur esse dictum: Lex condemnat: interpretatione scilicet commodà mollescit, & per Metalepsin fit propositum demonstrabilius, ut si quis sensum huius propositi sic interpretatur: recta & perfectà ratio bonè & honestè vivendi eos, qui secus vivunt, injustos pronunciat, & dignos penam judicat.* Jam si quis pro eodem habeat, quod positum à principio est, & quod posterius ejus interpretatione exprimitur, si per Syllogismum probetur id, quod posterius est expositum, nempe τὸ μεταλαμβανόμενον, ex hypothesi quoque probatum erit, quod à principio ponebatur, licet extra Syllogismum sit. Iisdem verbis rem proponit Andreas Planerus Quæst. in Analyt. Prior. p. 198. 199.

XIV. Pariter si de animæ rationalis sede quæstio incidat: an sit in corde? an in sanguine? an in capite & cerebro? & in specie in glandula pineali? ut voluit Cartesius; an verò